

(อม.๓๖)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรง ตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจาก ตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริง ที่คู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับ ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดิน โฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจริง แต่เหตุที่มีได้แสดงเนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่นางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้ ก่อสร้างลงในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่ศาลจะต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยมติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจใน การรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นอุทธรณ์ใน

ปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์จึงเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเพียงขอให้ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีกครั้ง เป็นอุทธรณ์ที่มีโต้แย้งคำพิพากษาขั้นต้นว่าไม่ชอบอย่างไร จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชัดเจนและไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยให้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด กำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่ผู้ร้องมีคำขอว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องตามที่ถูกกล่าวหาไว้สองกรณี กรณีแรกให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง

การเมืองมีคำวินิจฉัย ใช้บังคับกรณีเมื่อความดังกล่าวดำเนินการต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และกรณีที่สองให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ใช้บังคับกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวดำเนินการต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง อันถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงต้องห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

(อม.๕๐)

- ๖ -

นายชัยเจริญ ฤๅษีพร

นายประทีป อ้าววิจิตรกุล

นายอุดม วัฒนธรรม

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

นางสุวิชา นาควัชร

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

นางกาญจนา ชัยคงดี

